

Sygn. akt VI P 408/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 lipca 2016 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Agnieszka Turowska
Protokolant:	St. sekr. sąd. Mirosława Marszałek

po rozpoznaniu w dniu 05 lipca 2016 r. w Gdańsku na rozprawie

sprawy W. D.

przeciwko Spółdzielnia Mieszkaniowa (...) z siedzibą w G.

o odszkodowanie

- zasądza od pozwanej Spółdzielni Mieszkaniowej (...) z siedzibą w G. na rzecz powódki W. D. kwotę 50.000 zł (słownie: pięćdziesiąt tysięcy) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 08 maja 2014 r do dnia zapłaty , tytułem odszkodowania ;
- wyrokowi nadaje rygor natychmiastowej wykonalności do kwoty 13 320 zł (słownie; trzynaście tysięcy trzysta dwadzieścia);
- nakazuje ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa - Płatne kasa Sądu Rejonowego(...) w G.kwotę 2500 zł (słownie: dwa tysiące pięćset) tytułem opłaty od pozwu od uiszczenie której powódka była zwolniona z mocy ustawy ;

Sygn. akt VI P 408/14

UZASADNIENIE

Powódka W. D. wniosła o zasądzenie od Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w G. kwoty 50 000 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 8 maja 2014 r. tytułem odszkodowania oraz zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

Powódka wskazała, że w związku z aneksem zawartym w dniu 31 maja 2005 r. strony zmieniły warunki zatrudnienia poprzez ustalenie, że umowa zostaje zawarta na czas określony dziesięciu lat wraz zapisami odnośnie odszkodowania w przypadku wypowiedzenia jej stosunku pracy.

Pracodawca pismem z dnia 10 września 2013 r. złożył powódce oświadczenie o odwołaniu jej z funkcji Zastępcy Prezesa Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w związku z nie uzyskaniem absolutorium, co stanowiło oświadczenie o rozwiązaniu z powódką umowy o pracę za wypowiedzeniem, a co znalazło potwierdzenie w wyroku Sądu Rejonowego (...) w G.w sprawie (...).

Powódka zwróciła się do pozwanej o zapłatę kwoty 159 840 zł tytułem odszkodowania w wysokości 12 miesięcznego wynagrodzenia obliczonego jak ekwiwalent za urlop wypoczynkowy zgodnie z zapisem punktu 7 aneksu do umowy o pracę z dnia 31 maja 2005r.

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa oraz zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Pozwany wskazał, że rozwiązanie umowy o pracę z powódką nastąpiło w związku z upływem czasu, na jaki umowa została zawarta a także nieuzyskaniem absolutorium. W ocenie strony pozwanej niezasadne jest stanowisko powódki, że umowa o pracę na mocy aneksu do umowy z dnia 31 maja 2005 r. miała obowiązywać do 31 maja 2015 r. i nastąpiło rozwiązanie umowy o pracę za wypowiedzeniem z dniem 6 października 2013 r. a w konsekwencji zasadności żądania odszkodowania zgodnie z zapisami punktu 7 przedmiotowego aneksu do umowy o pracę.

Pozwany wskazał nadto, że żądanie odszkodowania przez członka zarządu w sytuacji odwołania go z funkcji wobec nieuzyskania absolutorium traktować należy jako czynienie ze swego prawa użytku sprzecznego ze społeczno – gospodarczym przeznaczeniem w myśl art. 8 k.p.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Rada Nadzorcza Spółdzielni Mieszkaniowej (...) postanowiła z dniem 8 grudnia 1997 r. powołać powódkę W. D. na funkcję Prezesa Zarządu Spółdzielni i powierzyć pełnienie tej funkcji n czas nieokreślony.

dowód: powołanie – k. 1 część B akt osobowych powódki

W dniu 6 października 2003 r. powódka została zatrudniona na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony na stanowisku Zastępcy Dyrektora Spółdzielni w pełnym wymiarze czasu pracy.

dowód: umowa o pracę – k. 20 część B akt osobowych powódki

Rada Nadzorcza pozwanej Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w dniu 12 maja 2005 r. podjęła uchwałę o upoważnieniu prezydium Rady Nadzorczej do podpisania z członkami Zarządu Spółdzielni aneksów do umów o pracę zgodnie z projektem z mocą obowiązującą od 1 czerwca 2005 r.

dowód: uchwała nr (...)– k. 24 część B akt osobowych powódki

Aneksem do umowy o pracę zawartej w dniu 6 października 2003 r. między Spółdzielnią Mieszkaniową (...) a W. D. sporządzonym w dniu 31 maja 2005 r. a obowiązującym od dnia 1 czerwca 2005 r. dodano postanowienia o następującej treści:

3. umowa zostaje zawarta na okres 10 lat,

4. strony mogą rozwiązać umowę za dwutygodniowym okresem wypowiedzenia z zastrzeżeniem wynikającym z poniższych postanowień,

5. Spółdzielnia może rozwiązać umowę o pracę bez wypowiedzenia na zasadach określonych w art. 52 Kodeksu pracy, a także gdy:

- W. D. zostanie skazana prawomocnym wyrokiem karnym za przestępstwa przeciwko mieniu,

- W. D. przekazała lub ujawniła informacje Spółdzielni stanowiące jej tajemnicę bądź podjęła działalność konkurencyjną wobec Spółdzielni i fakt ten został jej udowodniony przez właściwy organ,

- W. D. działała na szkodę Spółdzielni a fakt ten został jej udowodniony w postępowaniu sądowym,

6. Spółdzielnia może rozwiązać umowę o pracę za 6-cio miesięcznym okresem wypowiedzenia, w przypadku gdy:

- W. D. jako Zastępca Prezesa Zarządu nie uzyska absolutorium w związku z nieprzyjęciem przez właściwy organ Spółdzielni sprawozdania finansowego,
- zostanie wszczęte postępowanie upadłościowe Spółdzielni,
- W. D. z powodu długotrwałej choroby lub innej usprawiedliwionej nieobecności dłuższej niż 180 dni nie może wykonywać swej pracy,

7. rozwiązanie umowy o pracę przez Spółdzielnię Mieszkaniową (...) za dwutygodniowym okresem wypowiedzenia w każdym innym przypadku zobowiązuje do wypłaty W. D. odszkodowania w wysokości 12 miesięcznego wynagrodzenia obliczonego jak ekwiwalent za urlop wypoczynkowy.

Istotą zawieranych umów o pracę jak i aneksów było wzmocnienie podległości pracowników i odpowiedzialności zarządów. Miała też na celu ochronę zarządów przed ich odwoływaniem przez przedstawicieli członków bez względu na sytuację finansową. Zmiana umowy o pracę na czas określony miała obowiązywać od momentu podpisania aneksu. Dziesięcioletni okres trwania umowy o pracę związany był z kredytem na docieplenie, który wprawdzie nie był warunkowany podpisaniem przedmiotowych umów okresowych czy też aneksów do umów o pracę ale znacznie ułatwiał jego pozyskanie z uwagi na gwarancje ze strony zarządu trwałości zatrudnienia.

dowód: aneks do umowy o pracę – k. 25 część B akt osobowych powódki, zeznania powódki W. D. – k.695-697 (nagranie z rozprawy z dn. 5.07.2016r. 00:02:40-00:47:18), zeznania świadka P. F. – k. 109-110 (nagranie z rozprawy z dn. 21.04.2015r. 00:12:02-00:56:34), zeznania świadka E. T. – k. 110-112 (nagranie z rozprawy z dn. 21.04.2015r. 00:56:34-01:30:56), zeznania świadka M. S. – k. 113-114 (nagranie z rozprawy z dn. 21.04.2015r. 02:11:33-02:32:33), zeznania świadka K. G. – k. 114-116 (nagranie z rozprawy z dn. 21.04.2015r. 02:34:03-03:11:36), zeznania świadka H. R. – k. 165-167 (nagranie z rozprawy z dn. 26.04.2016r. 00:07:15-00:44:08), zeznania świadka M. W. – k. 167-168 (nagranie z rozprawy z dn. 26.04.2016r. 00:45:16-01:16:24), zeznania świadka R. L. – k. 168-169 (nagranie z rozprawy z dn. 26.04.2016r. 01:17:36-01:45:23), zeznania świadka K. N. – k. 170-171 (nagranie z rozprawy z dn. 26.04.2016r. 01:48:08-02:08:45)

Przez okres sprawowania przez powódkę funkcji Zastępcy Prezesa Zarządu Spółdzielnie nie było zastrzeżeń do jej pracy. Sprawozdania finansowe jak i z działalności zarządu były rokrocznie przyjmowane.

Zebranie Przedstawicieli Członków nie udzieliło Zastępcy Prezesa Zarządu Spółdzielni Mieszkaniowej (...) W. D. absolutorium z działalności za rok 2012.

W tym też dniu podjęto uchwałę o odwołaniu powódki z funkcji Zastępcy Zarządu.

W dniu 28 czerwca 2013 r. Zebranie Członków Spółdzielni mieszkaniowej (...) w G. nie zostało zatwierdzone Sprawozdanie Finansowe wraz ze Sprawozdaniem Zarządu Spółdzielni na dzień 31 grudnia 2012 r.

W związku z odwołaniem powódki przez Zebranie Przedstawicieli Członków z dnia 28 czerwca 2013 r. z funkcji Zastępcy Prezesa Spółdzielni pozwana zawiadomiła, że nie zamierza przedłużyć z powódką umowy o pracę na stanowiska Zastępcy Dyrektora Spółdzielni po dniu 5 października 2013 r. zgodnie z umową o pracę z dnia 6 października 2003 r.

Powódka zwróciła się do pozwanej o ponowną analizę jej sytuacji w związku z podpisanym aneksem do umowy, który obowiązywał od dnia 1 czerwca 2005 r. a w konsekwencji umowa o pracę została przedłużona na okres dziesięciu lat od tej właśnie daty, a nie od daty zawarcia umowy o pracę 6 października 2003 r.

Zarząd Spółdzielni Mieszkaniowej (...) podtrzymał swoje stanowisko w sprawie.

Pozwany dokonał reasumpcji uchwały w sprawie zatwierdzenia Sprawozdania Finansowego wraz ze Sprawozdaniem Zarządu Spółdzielni na dzień 31 grudnia 2012 r. przyjmując uchwałę nr (...).

Kondycja finansowa Spółdzielni Mieszkaniowej jest dobra, płynność finansowa nie jest zagrożona.

dowód: uchwała nr (...) i nr (...) – k. 45 i k. 46 część B akt osobowych powódki, pismo pozwanej – k. 51, k. 53 i powódki – k. 52 część B akt osobowych powódki, uchwała nr (...)– k. 39, uchwała nr (...)– k. 58, zeznania powódki W. D. – k.695-697 (nagranie z rozprawy z dn. 5.07.2016r. 00:02:40-00:47:18) , zeznania świadka P. F. – k. 109-110 (nagranie z rozprawy z dn. 21.04.2015r. 00:12:02-00:56:34), zeznania świadka E. T. – k. 110-112 (nagranie z rozprawy z dn. 21.04.2015r. 00:56:34-01:30:56), zeznania świadka M. S. – k. 113-114 (nagranie z rozprawy z dn. 21.04.2015r. 02:11:33-02:32:33), zeznania świadka K. G. – k. 114-116 (nagranie z rozprawy z dn. 21.04.2015r. 02:34:03-03:11:36), zeznania świadka H. R. – k. 165-167 (nagranie z rozprawy z dn. 26.04.2016r. 00:07:15-00:44:08), zeznania świadka M. W. – k. 167-168 (nagranie z rozprawy z dn. 26.04.2016r. 00:45:16-01:16:24), zeznania świadka R. L. – k. 168-169 (nagranie z rozprawy z dn. 26.04.2016r. 01:17:36-01:45:23), zeznania świadka K. N. – k. 170-171 (nagranie z rozprawy z dn. 26.04.2016r. 01:48:08-02:08:45), protokoły z Zebrań Przedstawicieli Członków Spółdzielni wraz z uchwałami – k. 174-200, Regulamin – k. 207, protokoły lustracji – k. 208-693

Sąd Rejonowy(...) w G. wyrokiem z dnia 13 marca 2014 r. w sprawie sygn. akt (...) powództwa W. D. przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w G. o odszkodowanie i uznanie za bezskuteczne udzielenie urlopu oddalił powództwo.

dowód: wyrok Sądu Rejonowego w sprawie (...) – k. 16-26

Wynagrodzenie powódki W. D. wynosiło 13 320,00 zł.

dowód: zaświadczenie – k. 48

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Sąd dokonując ustaleń faktycznych w sprawie oparł się o zgromadzone w sprawie dokumenty, w tym akta osobowe oraz zeznania świadków P. F., E. T., M. S., K. G., H. R., M. W., R. L., K. N. oraz powódki W. D..

Wiarygodność i rzetelność dowodów z dokumentów nie była kwestionowana przez żadną ze stron, a Sąd z urzędu nie znalazł podstaw do zdyskredytowania ich autentyczności i rzetelności.

W ocenie Sądu zeznania świadków były logiczne, konsekwentne i spójne, nadto wzajemnie ze sobą koherentne. Wskazać należy, iż świadkowie zgodnie z posiadaną wiedzą w sposób rzeczowy przedstawili okoliczności związane tak z podpisaniem aneksów do umów o pracę, kredytowaniem i odwołaniem zarządu. I nawet w sytuacji, gdy pojawiały się elementy ocenne świadków zaistniałej w pozwanej Spółdzielni sytuacji, nie dyskredytowały ich waloru wiarygodności.

Także zeznania powódki uznać należało za wiarygodne. Przede wszystkim korespondowały one z treścią dokumentów przedłożonych przez strony w toku postępowania, a nadto z wiarygodnymi zeznaniami świadków.

Sąd dokonując ustaleń faktycznych w sprawie zasadniczo nie uwzględnił zeznań świadka E. B., które cechowała subiektywna ocena tak formalna jak i prawna treści podpisanych aneksów jak i funkcjonowania spółdzielni, w czasie kiedy funkcję Zastępcy pełniła powódka W. D.. Przy czym nie sposób pominąć, iż w tych co do zasady negatywnych opiniach i ocenach świadek wskazała, że nie miała zastrzeżeń do pracy powódki.

Sąd zważył, że zgodnie z zapisami aneksu umowy o pracę z dnia 31 maja 2005 r. strony postępowania zgodnie ustaliły, że w razie rozwiązania z powódką umowy o pracę z przyczyn niezawinionych wypłacone jej zostanie odszkodowanie w wysokości 12 miesięcznego wynagrodzenia liczonego jak ekwiwalent za urlop wypoczynkowy.

Umowa o pracę z dnia 6 października 2003 r. zawarta na czas nieokreślony mocą przedmiotowego aneksu została przekształcona na umowę o pracę na czas określony tj. 10 lat ze skutkiem od 1 czerwca 2005 r. do dnia 31 maja 2015 r.

Ważność zapisów aneksu do umowy o pracę z dnia 31 maja 2005 r. nie budziła w ocenie Sądu żadnych wątpliwości. Aneks został sporządzony przez osoby upoważnione, a powódka przedmiotowe zmiany zaakceptowała, co potwierdziła własnoręcznym podpisem.

W myśl zapisów aneksu w punkcie siódmym rozwiązanie umowy o pracę przez Spółdzielnię za dwutygodniowym okresem wypowiedzenia zobowiązywało do wypłaty powódce odszkodowania w wysokości 12 miesięcznego wynagrodzenia obliczonego jak ekwiwalent za urlop wypoczynkowy.

Zasadniczo, zgodnie z art. 18 § 1 k.p. (a contrario), umowa o pracę może zawierać korzystniejsze postanowienia niż przepisy prawa pracy. Jednak zasada uprzywilejowania pracownika może mieć ograniczone zastosowanie do postanowień przyznających pracownikowi nieusprawiedliwione i rażąco wygórowane świadczenia.

Możliwość stosowania sankcji nieważności bezwzględnej, czemu nie sprzeciwia się zasada uprzywilejowania pracownika, jest od dawna akceptowana w doktrynie prawa pracy i orzecznictwie Sądu Najwyższego (zob. np. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 21 lipca 2009 r., II PK 21/09, OSNP 2011, nr 5-6, poz. 75). Należy jednak podkreślić, że zastosowanie sankcji bezwzględnej nieważności jest dopuszczalne jedynie w sytuacjach wyjątkowych. Ponadto należy zauważyć, że ograniczające ponadstandardowe świadczenia pracownicze zasady współzycia społecznego są aktualne nie tylko w sektorze publicznym ale i prywatnym (wyroki Sądu Najwyższego z dnia 11 kwietnia 2006 r., I PK 162/05, OSNP 2007, nr 7-8, poz. 92, czy z dnia 21 lipca 2009 r., II PK 21/09, OSNP 2011, nr 5-6, poz. 75). Należy także zauważyć, że w rozstrzyganych przez Sąd Najwyższy sprawach chyba nieprzypadkowo chodziło o świadczenia kadry zarządzającej.

Należy także wskazać, że obowiązkiem sądu pracy jest urzeczywistnianie zasady sprawiedliwości społecznej (art. 2 Konstytucji RP) rozumianej jako dążenie do zachowania równowagi w stosunkach pracy i powstrzymania się od kreowania nieusprawiedliwionych, niepopartych obiektywnymi wymogami i kryteriami przywilejów. Takimi kryteriami powinien posłużyć się sąd pracy przy stosowaniu klauzuli zasad współzycia społecznego wyrażonej w art. 8 k.p. (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 września 2010 r., II PK 67/10 oraz powołane tam bogate orzecznictwo Sądu Najwyższego i poglądy doktryny, LEX 687016). Natomiast w wyroku z dnia 4 listopada 2010 r., II PK 106/10 (OSNP 2012, nr 3-4, poz. 30) Sąd Najwyższy przyjął, że przyznanie ponadstandardowych lub nadzwyczajnych przywilejów pracowniczych w nienazwanych porozumieniach zbiorowych prawa pracy podlega weryfikacji sądowej z punktu widzenia społeczno-gospodarczej oceny interesów stron lub uprawnień beneficjentów oraz wymaga uwzględnienia zasad dobrej wiary, przyzwoitości w negocjowaniu i zawieraniu tych porozumień, obowiązku zachowania lojalności stron i poszanowania ich słuszych interesów, w tym dbałości o dobro pracodawcy, dobrych obyczajów w dysponowaniu jego majątkiem oraz zakazu naruszania praw osób trzecich, a także innych zasad współzycia społecznego. Oba powyższe orzeczenia dotyczą wprawdzie zawierania porozumień zbiorowych jednak zasady w nich wyrażone mają także zastosowanie do zawierania indywidualnych umów o pracę.

Pracownik, któremu zagwarantowano w umowie o pracę nadmiernie wygórowane i nieuzasadnione świadczenie powinien liczyć się z możliwością kwestionowania takiego postanowienia przez pracodawcę poprzez zarzut bezwzględnej nieważności tej czynności (art. 58 § 2 k.c. w związku z art. 300 k.p.). Zarzut ten będzie skuteczny w przypadku naruszenia zasad współzycia społecznego określonych w art. 8 k.p., czy art. 13 k.p. Tak więc choć możliwe jest umowne przyznanie świadczeń nieprzewidzianych w prawie pracy lub świadczeń w wyższej wysokości, to takie postanowienia umowne podlegają weryfikacji sądu pracy, który może uznać, że są one nieważne lub miarkować wysokość świadczenia (wyrok SN z dn. 20.06.2012r., I PK 13/12, LEX nr 1243001).

Przyznanie ponadstandardowych lub nadzwyczajnych przywilejów pracowniczych w nienazwanych porozumieniach zbiorowych prawa pracy podlega weryfikacji sądowej z punktu widzenia społeczno-gospodarczej oceny interesów stron lub uprawnień beneficjentów oraz wymaga uwzględnienia zasad dobrej wiary, przyzwoitości w negocjowaniu i

zawieraniu tych porozumień, obowiązku zachowania lojalności stron i poszanowania ich słuszych interesów, w tym dbałości o dobro pracodawcy, dobrych obyczajów w dysponowaniu jego majątkiem oraz zakazu naruszania praw osób trzecich, a także innych zasad współżycia społecznego (art. 8 k.p.)[wyrok SN z dn. 4.11.2010r., II PK 106/10, II PK 106/10, OSNP 2012/3-4/30, OSP 2012/10/98].

Strony mogą w umowie podwyższyć określoną w art. 50 § 3 i 4 k.p. wysokość odszkodowania należnego pracownikowi za niezgodne z prawem rozwiązanie terminowej umowy o pracę, jednakże ważność tej umowy podlega kontroli sądu pracy, również w zakresie jej zgodności z zasadami współżycia społecznego (wyrok SN z dn. 11.04.2006 r., I PK 162/05, OSNP 2007/7-8/92, OSP 2008/2/18).

Sąd meriti przyjął, że sporne postanowienie aneksu do umowy o pracę nie było sprzeczne z zasadami współżycia społecznego, a więc nie mogło zostać uznane za nieważne ze względu na naruszenie art. 58 § 2 k.c. w związku z art. 300 k.p.

Zdaniem Sądu twierdzenia strony pozwanej o nadużyciu prawa po stronie powódki w związku z wniesionym żądaniem nie znajdują uzasadnienia.

Wskazać należy, iż nie może powoływać się na naruszenie tych zasad ten, kto sam je narusza. Sąd podziela stanowisko wyrażone w wyroku z dnia 20 stycznia 2011 r. (SN, I PK 135/10, LEX nr 794776), gdzie stwierdzono, że naruszenie zasad współżycia społecznego przez stronę stosunku prawnego żądającą udzielenia jej ochrony na podstawie art. 8 k.p. nie usprawiedliwia zaniechania przez sąd rozpoznający sprawę dokładnego ustalenia wszystkich istotnych okoliczności sprawy oraz porównania, rozważenia i oceny zachowania się obu stron i wyprowadzenia stąd wniosków co do zasadności postawienia przez stronę zarzutu nadużycia prawa podmiotowego wynikającego z naruszenia zasad współżycia społecznego przez drugą z nich.

Zauważyć należy, iż sam tryb nieudzielenia absolutorium powódce budzi poważne zastrzeżenia. Przede wszystkim podstawą nieudzielenia absolutorium była odmowa zatwierdzenia sprawozdania finansowego jak i sprawozdania zarządu za rok 2012 r., które wtórnie została zreasumowana i przyjęta jednakże konsekwentnie nie zostało udzielone powódce absolutorium. Tak więc nieprzyjęcie sprawozdania finansowego spółdzielni tylko po to, aby umożliwić odmowę udzielenia absolutorium powódce, by następnie sprawozdanie o tej samej treści przyjąć nie korzysta z ochrony prawnej.

Po wtóre zeznania świadków, a przede wszystkim protokoły kompleksowej lustracji Spółdzielni w sposób jednoznaczny wskazują, iż nie było zastrzeżeń do pracy powódki, a prowadzona w tym okresie Spółdzielnia – przede wszystkim w zakresie finansowym nie była obciążona błędami czy też uchybieniami.

Analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie pozwala na uznanie, iż powódka nadużywa swojego prawa podmiotowego a wręcz przeciwnie. To po stronie pozwanej dopatrzeć można się działania naruszającego normy prawne w zakresie odwołania zarządu tudzież dokonanych uprzednio zapisów aneksu do umowy o pracę.

Sąd również miał na uwadze, iż dochodzona przez powódkę kwota 50 000 zł nie może stanowić o nadużyciu prawa. Wskazać bowiem należy, iż powódka otrzymywała wynagrodzenie na poziomie 13 320 zł miesięcznie. A zatem dochodzona kwota tylko w nieznacznym zakresie przekracza wysokość odszkodowania za niezgodne z prawem rozwiązanie umowy o pracę za wypowiedzeniem w wysokości trzymiesięcznego wynagrodzenia zgodnie z przepisami prawa pracy.

Sąd miał także na uwadze sytuację finansową Spółdzielni, która obecnie jest dobra, nie jest zagrożona jej płynność finansowa a tym samym wypłacona kwota odszkodowania w żaden sposób nie wpłynie na jej prawidłowe funkcjonowanie.

Mając powyższe na uwadze Sąd zasądził od pozwanej Spółdzielni Mieszkaniowej (...) z siedziba w G. na rzecz powódki W. D. kwotę 50 000 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 8 maja 2014 r. do dnia zapłaty tytułem odszkodowania.

Wyrokowi nadał rygor natychmiastowej wykonalności do kwoty 13 320 zł na podstawie art. 477² § 1 k.p.c.

W oparciu o treść art. 98 k.p.c. a także art. 113 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych z dnia 28 lipca 2005 r. (Dz. U. Nr 167, poz. 1398 z późn. zm.) nakazał ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Kasy Sądu Rejonowego (...) w G. kwotę 2 500 zł tytułem opłaty od pozwu od uiszczenia której powódka była zwolniona z mocy ustawy.